

regulering af beskyttelsen af vandløbene m. v. overførtes i denne forbindelse til miljøbeskyttelseslovens kap. 4, særligt § 17, stk. 1, idet miljøbeskyttelseslovens § 19 dog indbar, at spildevandsanlæg, der var lovligt udført med tilladelse efter hidtidig lovgivning, eller hvortil tilladelse efter denne lovgivning ikke var fornøden, fortsat kunne anvendes.

Der er ikke i bemærkningerne til miljøbeskyttelsesloven direkte taget stilling til, om miljøbeskyttelseslovens § 17, stk. 1, tilsigter en begrænsning i adgangen til at gennemføre drænings- og afvandingsanlæg efter vandløbslovens bestemmelser. Derimod er det i bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 17 udtrykkeligt anført, at bestemmelsen skulle afløse de indtil da gældende regler vedrørende forurening af overfladevand i vandløbsloven. I bemærkningerne til den ændringslov til vandløbsloven, der blev gennemført samtidig med miljøbeskyttelsesloven, er det bl. a. anført, at ved at overføre reglerne om beskyttelse af overfladevand til miljøbeskyttelsesloven vil der kunne tilvejebringes en ønskelig forenkling og koordinering indenfor denne meget væsentlige del af miljøbeskyttelsesområdet. Det anføres endvidere, at »ved vurdering af, hvilke emner der bør overflyttes til miljøbeskyttelsesloven, har udgangspunktet været, om de pågældende bestemmelser helt eller delvis sigtede mod eller vedrørte beskyttelsen af vandets kvalitet. Ud fra dette kriterium har man foreslået at opheve reglerne om forbud mod forurening af vandløb og havet i vandløbslovens kap. 2 samt reglerne i vandløbslovens kap. 11 om afledning af spildevand.«

I forbindelse med folketingets behandling af forslaget til miljøbeskyttelseslov besvarede ministeren for forureningsbekæmpelse to spørgsmål fra folketingets miljøudvalg, der berører forholdet mellem miljøbeskyttelsesloven og vandløbsloven, nemlig dels spørgsmål 9, der lød: »Udvalget ønsker oplysning om, hvorvidt drænvand – i det omfang dette er i stand til at forurene – falder ind under lovforslaget«, og dels spørgsmål 32, der lød: »Betragtes okkerudskillelse og udskillelse af gødningsstoffer i drænvand som forurening?«

I besvarelsen af spørgsmål 9 anføres det bl. a.: »Der tilsigtes ikke ved lovforslaget gennemført nogen ændring af den efter vandløbslovens § 3 bestående ret for grund-

ejereren til gennemførelse af dræning på egen grund med afløb til bestående vandløb. På den anden side tydeliggøres det nu især ved den generelle forbudsbestemmelse i lovforslagets § 17, at adgangen til afledning af drænvand til vandløb ikke må ske under omstændigheder, der medfører fare for forurening af vand, f. eks. fordi drænvandet er opspædet med almindeligt husspildevand.«

I besvarelsen af spørgsmål 32 anføres det bl. a.: »De væsentligste okkerudskillelser til vandløb forekommer i forbindelse med forudgående landindvinding eller etablering af brunkulslejer. For så vidt disse udskillelser medfører skader på vandløbene, må det efter omstændighederne betegnes som forurening i miljøbeskyttelseslovens forstand, jfr. § 1. Dette er således bl. a. tilkendegivet ved, at brunkulslejer er optaget på listen over de virksomheder, der kræver forudgående godkendelsesbehandling, jfr. pkt. B 1 i bilaget til lovforslaget. Der kan ligeledes henvises til den gældende vandløbslovs § 5 a, hvorefter afløb fra brunkulslejer ikke uden forudgående godkendelse må udledes til vandløbene eller havet.

På baggrund heraf bemærker miljøministeriet, departementet, at det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 17 og bemærkningerne til ændringsloven til vandløbsloven, at bestemmelserne i vandløbslovens §§ 5–5 b og kapitel 11 skulle afløses af henholdsvis overføres til miljøbeskyttelseslovens § 17.«

Miljøministeriet bemærker afslutningsvis, at den endelige afgørelse af spørgsmålet henhører under domstolene.

I bemærkningerne til lovforslaget om tilskud til nedbringelse af okkergener er ministeriets ovennævnte opfattelse kort anført.

3. Som anført i spørgsmålet behandler Niels Borre i »Miljøbeskyttelsesloven« (1973) s. 87–88 spørgsmålet om, hvornår stoffer kan siges at forurene vandet, og det nævnes, at der særligt har været rejst spørgsmål om, hvorvidt drænvand kan være omfattet af bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 17. Forfatteren nævner i den forbindelse, at f. eks. drænvand tilført almindeligt husspildevand kan være omfattet af bestemmelsen.

4. Efter justitsministeriets mening er Niels Borres synspunkter i »Miljøbeskyttelsesloven« ikke i strid med miljøministeriets rede-gørelse i skrivelsen af 7. oktober 1980. Ju-